

som har faaet Lov til at tage Del i Bepisningen, har været saa heldig at faa Lov til at spise hos en privat Familie og saa bag efter er kommen og har meldt til Læreren: Nu trænger jeg ikke længere, maa en af mine Kammerater træde i mit Sted? Dette Forhold er altsaa ikke saa vanskeligt at faa ordnet, og de store praktiske Vanskeligheder, som det ærede Medlem talte om, findes slet ikke paa dette Punkt. Dernæst gør det ærede Medlem Ophævelser over den Smule Materiel, der skulde anskaffes. Det forekommer mig, at hvis man tænker sig, at en Kommune for Eksempel skulde købe 30 Tallerkener, 30 Knive og 30 Gaffler, er det ikke af saa stort et Omfang, at det kunde være skræmmende for os her paa Rigsdagen, saa at vi ikke skulde turde stemme for en Lov som denne.

Jeg skal saa blot gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Aarhus Amts 4de Valgkreds (J. Nielsen). Han aabenbarede sig, sidst han havde Ordet, som en meget stor Filantrop, der ikke vilde nøjes med at bispise Børnene 2—3 Gange om Ugen, men 21 Gange om Ugen, og han talte om, at han havde stillet Forslag derom. Jeg ved nu ikke, hvor han har stillet dette Forslag. I Udvalget har han ikke gjort det, og her i Salen har han, som bekendt, ikke stillet noget Forslag derom. Han har derimod været med til at stille et Forslag, som vil ødelægge denne Lov, saa at Børnene ikke alene ikke faa Mad 21 Gange om Ugen, men slet ikke faa Mad ad den Vej, her er Tale om. Som sagt, hvor han har stillet dette Forslag, ved jeg ikke noget om, men hvis det virkelig er hans Mening, at han vil gaa saa vidt, forekommer det mig, at han ikke skulde gaa sammen med det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds (Svendsen) og Højre i denne Sag, men at han skulde have taget et selvstændigt Standpunkt og formuleret sine Ændringer saaledes, at vi kunde se, at det, han vilde, var ikke Ord alene, men at han ogsaa var villig til i Handling ved sin Afstemning at vise, at han havde denne store Kærlighed til de fattige Børn.

Det ærede Medlem sagde til mig, at vi her i Københavns Kommune burde oprette en saadan kommunal Bepisning. Jeg vil sige, at det have vi ganske vist ikke gjort, men

vi ere dog alligevel komne et langt Skridt hen i den Retning. Der bestaar her i København en Forening, som kalder sig „Forening til Friskolebørns Bepisning“, men det er desværre saaledes, at denne Forening synger hen og ikke er i Stand til at skaffe de Pengemidler, som udkræves, til Veje. Vi have her netop et udmærket Eksempel paa, at den private Godgørelse vel kan bære en enkelt Sag frem en kort Tid, men at det er umuligt for den i Længden Aar ud og Aar ind at gøre det og skaffe de nødvendige Penge til Veje. I det sidste Aar er der her i Kommunen brugt 31—32,000 Kr. til Friskolebørns Bepisning. Deraf har Kommunen ydet de 20,000 Kr., og desuden har Kommunen givet Lokalerne, Betjeningen, Madens Tilberedning, Opvarmningen, saa at man kan sige, at det her i København i det allervæsentligste er en kommunal Sag, idet det er Kommunens Tilskud, Kommunens Støtte, som bærer denne Sag frem, og vi kunne ved at se paa den nævnte Forening lære, at ad den Vej, som de Herrer foreslaa, at det skulde ske, gennem den private Godgørelse, er man slet ikke i Stand til at løse denne Opgave. Den eneste virkelige Vej, ad hvilken man kan naa til en Løsning, er at lægge denne Sag over paa Kommunerne, eller, hvad jeg vilde anse for endnu heldigere, at Udgifterne ved denne Sag blev delte mellem Kommunerne og Staten. Saa først vilde vi naa til en Løsning, saaledes at de fattige Børn kunde blive hjulpede.

Svendsen: Jeg skal kun gøre et Par korte Bemærkninger til det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen). Det fremgik tydelig af hans Udtalelse, hvad jeg udtalte første Gang jeg havde Ordet, at der er en meget stor Forskel paa de Herrer's Stilling, der repræsenterer Flertallet, og paa Socialdemokraterne. Socialdemokraterne lægge nemlig, som jeg sagde før, hele Betydningen netop i Bestemmelsen i § 2 om, at Kommunen har Ret til at træffe denne kommunale Foranstaltning uden Amtsraadets Samtykke, medens det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds jo gjorde gældende, at den største Betydning laa i Lovforslagets § 1. D'Herr. have altsaa hver en Bestem-